

Sygn. akt I C 4405/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Ziarko

Protokolant: sekr. sąd. Marta Kreczkowska - Żyrkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.068,42 (trzyście tysięcy sześćdziesiąt osiem 42/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 10 maja 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.781 (tysiąc siedemset osiemdziesiąt jeden) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, odstępując od obciążenia pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie.

SSR Arkadiusz Ziarko

Sygn. akt I C 4405/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 13.068,42 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (10 maja 2017r.) do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika ze zobowiązania pozwanego w związku z zawartą między stronami umową kredytu nr (...) z dnia 28 sierpnia 2015r.

Pozwany P. K. w sprzeciwie od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty oraz w dalszych pismach procesowych wniósł o oddalenie powództwa. Nie kwestionując faktu zawarcia umowy o określonej treści wskazał, że nie wyraził zgody na potrącenie z udzielonego kredytu prowizji dla instytucji kredytowej – 2.790 zł. Łączna kwota kredytu w jego ocenie (bez zaliczenia prowizji) powinna wynieść 12.527,37 zł plus odsetki. Skoro pozwany spłacił już powodowi kwotę 3.974,52 zł to do zapłaty pozostała kwota 8.552,85 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony w dniu 28 sierpnia 2015r. zawarły umowę kredytu gotówkowego nr (...). Zgodnie z § 9 umowy, w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, bank miał pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 15.317,37 zł na okres 60 miesięcy. Odsetki umowne kredytu za cały okres kredytowania miały wynieść 2.875,56 zł. Zgodnie z § 2 umowy, bank miał wypłacić kredytobiorcy w dniu zawarcia umowy kwotę kredytu w następujący sposób: 10.000 zł w formie czeku gotówkowego, 2.527,37 w formie

przelewu tytułem prowizji od udzielonego kredytu i 2.790 zł w formie przelewu na rzecz pośrednika kredytowego. Pozwany wpłacił tytułem umowy kwotę 3.974,52 zł. Od dnia 10 listopada 2016r. pozwany nie dokonywał wpłat z tytułu umowy. W związku z niewywiązywaniem się pozwanego z postanowień umowy powód pismem z dnia 20 kwietnia 2017r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 13.068,22 zł w tym kwoty 12.441,57 zł tytułem należnego kapitału, 424,19 zł tytułem odsetek umownych, 32,46 zł tytułem odsetek karnych i 170 zł tytułem opłat. W dniu 10 maja 2017r. bank wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...) ustalając wysokość zadłużenia na dzień 10 maja 2017r. na kwotę 13.068,42 zł, przy czym kwota 12.441,57 zł stanowiła niespłacony kapitał, kwota 424,19 zł stanowiła odsetki umowne, kwota 32,66 zł stanowiła odsetki od zobowiązania przeterminowanego, natomiast kwota 170 zł stanowiła opłaty umowne.

(dowód: kserokopia umowy – k. 21-22, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku – k. 20, wezwanie do zapłaty – k. 23, z.p.o.- k. 24, historia rachunku kredytowego – k. 42-43, historia rachunku kredytowego dla spłaty kredytu – k. 44-51)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd oparł się na dokumentach prywatnych przedłożonych przez powoda oraz na kserokopiach pism.

Istnienie wierzytelności względem pozwanego oraz jej wysokość wynikała m.in. z wyciągu z ksiąg rachunkowych banku oraz z treści umowy kredytowej. Wynikające z powyższych środków dowodowych okoliczności potwierdzały się wzajemnie, wobec czego Sąd uznał je za udowodnione.

Zgodnie z art. 353 § 1 k.c., zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa Bankowego, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 353¹ k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania.

Ustalając, że pozwany nie zwrócił całej kwoty wynikającej z umowy kredytu gotówkowego (a faktu tego w żaden sposób nie podważył), obowiązek zwrotu zadłużenia nie budzi wątpliwości co do zasady.

Z tych przyczyn, mając na uwadze powyższe, na zasadzie art. 720 k.c., oraz art. 481 § 2¹ k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Sąd nie uwzględnił jako okoliczności uzasadniającej oddalenie powództwa faktu, że pozwany zakwestionował wyrażenie zgody i podpisanie dyspozycji zapłaty bądź też potrącenia z kwoty udzielonego kredytu prowizji dla pośrednika działającego przy zawarciu umowy. W ocenie Sądu nie przemawia to na niekorzyść powoda. Postanowienie w przedmiocie konieczności przekazania pośrednikowi prowizji w wysokości 2.790 zł wynika już z § 2 umowy. Redakcja powyższego postanowienia nie jest zawiła lub utrudniająca interpretację umowy w tym zakresie. Składając oświadczenie pod tekstem umowy, ale również na dalszym etapie wykonywania umowy (dokonywania wpłat) pozwany potwierdził fakt zawarcia umowy o określonej treści i akceptacji jej warunków. Jednocześnie pozwany nie wykazał,

aby w trakcie realizacji umowy strony prowadziły jakiegokolwiek pertraktacje czy negocjacje w zakresie zmiany treści umowy, a zatem uznać należało, że kwestionowanie przez pozwanego zgody na przekazanie pośrednikowi prowizji w kwocie 2.790 zł stanowiło formę obrony przed żądaniem pozwu. Pozwany dobrowolnie przystąpił do umowy kredytowej, z której nie był w stanie się wywiązać. Nie powodowało to po stronie powodowej obowiązku dostosowania postanowień umowy do możliwości finansowych pozwanego.

W dyspozycji uruchomienia kredytu k. 62 pozwany wyraźnie zaakceptował prowizje.

Uznając zatem roszczenie powoda za uzasadnione, Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 13.068,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 maja 2017r. do dnia zapłaty.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty, albowiem niewątpliwie nie leży to w interesie strony powodowej, a w trakcie trwania umowy kredytowej, w sytuacji, gdy pozwany mógł już uświadomić sobie, że nie będzie w stanie zwrócić wymagalnej wierzytelności, mógł zgłosić się do powoda z wnioskiem o rozłożenie należności na raty możliwe do spłaty. Tego jednak nie zrobił. Na uwagę zasługuje również fakt, że na etapie przedsądowym, pozwany nie podejmował działań w celu zaspokojenia, chociażby w niewielkim zakresie powoda, nie negocjował z nim warunków spłaty (brak na tę okoliczność dowodów), a zatem w ocenie Sądu wnioski pozwanego służy jedynie oddaleniu od niego obowiązku zapłaty. Proponowane raty 300 zł są niewielkie w zestawieniu z zadłużeniem, zaś fakt braku jakichkolwiek wpłat ze strony powoda przemawia przeciwko rozłożeniu zadłużenia na raty.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 i 102 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda poniesione przez niego koszty procesu w części, o czym orzeczono jak w pkt. II wyroku. Powód poniósł koszty opłaty od pozwu (164 zł), opłaty od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa prawnego (3600 zł), co daje w sumie kwotę 3.781 zł. Sytuacja majątkowa pozwanego uzasadniła zmiarkowanie kosztów procesu o 2.000 zł.

SSR Arkadiusz Ziarko